

[Behnke]

enkelt helt til grin ved den måde, den danske regering underdanigt accepterer afgnavede sildeben, som de andre EF-lande tillader den danske fiskerflåde at få. Vi skal slå i EF-forhandlingsbordet og forlange større kvoter til Danmark, alt andet er at holde dansk fiskeri for nar.

De små butik drivende har det også svært, for dem er det heller ikke blevet lettere at være dansker på grund af regeringens manglende evner. Hvis ikke det er grænsehandelen eller den manglende tilladelse til at holde åbent, der slår dem ihjel, skal regeringen med sin eksportpakke II nok sørge for at dreje nøglen om.

I den første halvleg af samlingen har der vist sig flere situationer, hvor det ikke er regeringen, som har haft det politiske initiativ, og fakta er jo, at en lang række af de love, som regeringen fik vedtaget sammen med De Radikale i perioden op til det afholdte valg, er der ikke flertal for her i salen længere. En smagsprøve på den situation fik vi, da Socialdemokratiet havde mod til at foreslå kartoffelkuren lempet. Vi hilste forslaget velkommen og gav tilsagn om støtte, men som før omtalt var vores mandatflerhed ikke en del af »the big deal«, og derfor blev Socialdemokraterne bange for deres egen skygge og trak forslaget. I Fremskridtspartiet mener vi imidlertid, at kartoffelkuren fortsat er en kartoffelpest for landet, og derfor vil vi fremsætte et lovforslag om helt at få afskaffet kartoffelkuren.

Fremskridtspartiet mener, at den foreliggende finanslov er noget bras, og derfor vil vi stemme imod den. Men det er desværre ikke nok. Finansloven bliver vedtaget i dag, og så må befolkningen leve i endnu et år, hvor skatterne stiger, hvor det offentlige frådseri fortsætter, hvor friheden begrænses, hvor gælden vokser, og hvor fremtiden bliver mere og mere usikker. Men befolkningen har jo selv bedt om det, og så må den desværre tage konsekvenserne.

Fremskridtspartiet vil ufortrødent kæmpe videre imod den dårlige udvikling, og i den forbindelse savner vi et nytårsløfte fra regeringen, et løfte om, at man i 1988 vil tage fat om ondets rod. Hvis det løfte bliver afgivet, skal vi nok fra Fremskridtspartiets side medvirke til at få tingene på plads i 1988.

Glønborg (KRF):

Den finanslov, vi vedtager i dag, er noget

ganske særligt, for vi kan i dag konstatere, at ordsproget om de mange kokke og maden ikke gælder i alle sager. Tværtimod. I dag bevises det, at mange partier kan lave en god finanslov.

Kristeligt Folkeparti er tilfreds med resultatet af de seks eller måske rettere syv partiers arbejde. Vi ønsker ikke at skjule vore fingeraftryk på finansloven, tværtimod.

Desværre har Kristeligt Folkeparti for tiden kun fire fingre at trykke med, til gengæld er to af dem ministerfingre, og de har sat gode mærker hver inden for deres område.

Jeg glæder mig over den anerkendelse, boligministeren ved finanslovbehandlingen har fået fra folk uden for vort eget parti.

Jeg vil i dag holde mig til nogle principielle betragtninger. Enkelthederne talte jeg om i går.

Mange har rystet på hovedet over, at Kristeligt Folkeparti som et stærkt idébetonet parti har turdet gå ind som det mindste parti i en 4-parti-mindretalsregering, men vi har også arbejdet med finansloven oplevet et loyal samarbejde mellem de fire partier med respekt for, at regeringens politik præges af hvert af de fire partiers ideer. Det ligger imidlertid i sagens natur, at det, vi lægger frem, står vi sammen om, og så kan vi ikke hver for sig gå og prale af det, der er vor egen indsats, og heller ikke skælde ud over de sager, hvor vi har måttet bøje os for de andre.

Vi lægger dog ikke skjul på, at det passer fint med Kristeligt Folkepartis politiske mål, at både Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet tog imod statsministerens indbydelse i åbningstalen til at gå ind i et samarbejde om at få tingene til at lykkes.

Vi har mærket os, at det ikke blev det, man kalder et forlig, men at det blev en forståelse. Vi har oplevet, at de to partier, som regeringen har talt med, loyal har overholdt det, som vi har talt sammen om, når det skulle udmøntes i praksis, og vi håber, det er noget, som kan fortsætte, ligesom vi håber, at vi kan nå frem til større og større områder, hvor vi i fællesskab kan sætte præg på resultaterne, for så tror vi, det bliver bedst.

Vi ønsker klart, at afgørelserne skal træffes af så stor en del af Folketinget som muligt, og det er ganske naturligt, at det er partierne omkring midten, som kan mødes. Så må vi lade yderfløjene råbe op, som de nu har lyst til, indtil de har været her så længe, at der måske kan